

Svenska kyrkan

Hjärtum och Västerlanda

Vår 2012 nr 1

Församlingsblad

Svenska kyrkan

i Hjärtum och Västerlanda

Webbsida www.hjartumpastorat.se

Pastorsexpedition

Kommunvägen 4, 463 32 Lilla Edet
Öppet måndag till torsdag kl. 09-12,
fredag kl. 10-12 0520-65 84 44
Fax: -65 84 45
Mail: hjartum.pastorat@svenskakyrkan.se

Präster

Mikael Isacson, tf. kyrkoherde
0707-283 289
mikael.isacson@svenskakyrkan.se

Kai Larsen, komminister 0702-119 015
kai.larsen@svenskakyrkan.se

Lars Nordblom, konfirmandansvarig
0706-299 527
lars.s.nordblom@svenskakyrkan.se

Diakon

Merja Elina Andersson, -65 84 50
merja.andersson@svenskakyrkan.se

Musiker

Musikerrum -65 84 51
Eva Jaruta 0765-526 828
eva.jaruta@svenskakyrkan.se

Anna-Lena Martinsson 0707-772 886
anna-lena.martinsson@hjartumpastorat.se

Barn och ungdom

Antonie Hoffmann 0707-849705, -65 84 56
antonie.hoffmann@hjartumpastorat.se

Hjärtum

Kyrka 0520-65 50 21
Vaktmästare, kl. 10.30-11, -65 53 97
Kyrkvaktmästare
Mattias Andersson 0736-535 062
Församlingshem -65 50 30
Barn och ungdomslokal -65 54 82

Västerlanda

Kyrka, Församlingshem och
vaktmästare, kl 10.30-11 0520-65 21 90
Kyrkvaktmästare,
Patrik Björk, 0708-691 205
Kyrkskolan -65 21 33

Förtroendevalda

Kyrkonämndens ordförande
Gustaf Hermansson, -65 51 13
Kyrkorådets ordförande i Hjärtum
Karin Olsson, 0520-961 04
Kyrkorådets ordförande i Västerlanda
Elsie Sundberg, -65 20 01

Redaktion för församlingsbladet

Redaktion: K. Larsen (K), A. Hoffmann (AH)
Ansvarig utg.: Gösta Mellberg

Omslagsbild: Detalj av altartavlan i Fjällbyg-
dens kapell, Djurhult. Foto K.

Foto: Carl-Henrik Karlsson

Tång. Hammare. Skruvdragare. Vat-
tenpass. Det är redskap som kan ingå
i en verktygslåda. Har Gud en verk-
tygslåda? Ja, jag tror det. Men inte
med våra vanliga verktyg. I Guds
verktygslåda finns andra redskap.
Han använder dem för att visa oss sin
kärlek och barmhärtighet, sin helig-
het och oändlighet och för att han ska
få forma oss alltmer till sin likhet.

De viktigaste av dessa redskap är
sakramenten. Heliga handlingar där
Gud använder vanliga mänskliga ut-
trycksformer för att kanalisera sin
nåd. I dopet använder han vanligt
vatten, så att den som döps blir renad
från synden, blir upptagen i Guds
familj och blir en ny människa. I
nattvarden blir vanligt vin och bröd
till Kristi blod och kropp. Andra red-
skap i Guds verktygslåda är männi-
skor i vår omgivning. De kan få vara
vittnen om Guds kärlek, vara redskap
för att göra oss till bättre människor
eller bara vara Guds armar och ben i
stunder då vi behöver hjälp. Även du
har säkert fått vara ett redskap för
Gud – kanske utan att du tänkt på
det! I sin verktygslåda har Gud också
präster. En prästs uppgift är att peka
på Jesus Kristus genom att leda för-
samlingens gudstjänst och nattvards-
firande, döpa, konfirmera, viga, be,
undervisa, predika och utöva själa-
vård.

För den som är präst i Hjärtums och
Västerlanda kyrkor finns det många
föregångare. I Hjärtum har det stått
en kyrka i kanske 1000 år, i Väster-
landa 800 år. För mig som ny kyrko-
herde svindlar perspektiven. Det

Inledare

finns många företrädare – flertalet
okända för mig (och säkert för dig
också). Och med största sannolikhet
kommer det präster efter mig.

Det gemensamma för alla är att de
fått vara kanaler för Guds nåd. Det
har kanske inte alltid skett genom
prästernas personligheter. Även prä-
ster kan vara kantiga och besvärlig.
Men det har skett genom kyrkans
handlingar: dopet, nattvarden, förlå-
telsen. Det har skett genom undervis-
ning och själavård. En kanal för
Guds nåd och ett vittne för Guds kär-
lek vill också jag vara i min präst-
tjänst.

Den 1 januari bildas en ny kyrklig
enhet mellan Västerlanda, Hjärtum
och Fuxerna-Åsbräcka församling
med gemensam ekonomi och gemen-
sam kyrkoherde. Älven har varit na-
tionsgräns, landskapsgräns, kom-
mungräns och pastoratsgräns. Vid
årsskiftet blir den bara landskaps-
gräns mellan Bohuslän och Väster-
götland. Det är mer som förenar på
båda sidor om älven, än vad som
skiljer åt. Bron förenar – och fot-
bollsöreningarna har redan gått före
och blivit ett. I tider då Svenska kyr-
kan behöver använda sina resurser
mer effektivt är det ganska naturligt
att också se över organisationen.

Hur påverkas livet i kyrkorna av
den förändringen? Veldig lite! För-
samlingarna finns kvar. Kyrkorna
ligger där de har legat i århundraden.
Gudstjänstlivet med högmässor, dop
och begravingar kommer att fortgå.
Församlingslivet med gudstjänster,
bibelstudier, barngrupper, syförening
och soppluncher kommer att finnas
kvar. Men administration, ekonomi
och personal kommer att samordnas
och förhoppningsvis skapa en effek-
tivare organisation.

Redskapen i Guds verktygslåda på-
verkas inte. De finns kvar, nu liksom
tidigare. När jag en gång slutar som
präst i församlingarna, kommer nå-
gon annan att ta vid för att visa på
Jesus Kristus och för att vara ett red-
skap för Guds nåd.

Mikael Isacson
kyrkoherde

Musik i Passionstid

Nya MotettEnsemblen med Peter Corneliusson

Palmsöndagen 1 april kl 18 Västerlanda kyrka

Psaltare och lyra

Söndag den 15 april kl 18

i Hjärtums kyrka

körsång i påsktid med Härlanda kammarkör,
dir David Molin

Härlanda Kammarkör från Göteborg (*se bild*) framför en färgsprakande vårbukett med sånger från syd och nord, öst och väst. Folkvisor, spirituals, spännande och vackra klanger från renässans, romantik samt nutida kompositioner. Bland tonsättarna återfinns Gunnar Eriksson, Sven-Erik Johansson, Orlando di Lasso, Sergei Rachmaninov, Francis Poulenc och Eric Whitacre.

SEURAKUNNAN SUOMENKIELINEN TOIMITA

Jumalanpalvelukset

Fuxernan kirkossa kerran kuussa

29/1 klo 13.00

26/2 klo 13.00

18/3 klo 10.00

Kaksikielinen jumalanpalvelus

8/4 klo 13.00 Pääsiäisjumalanpalvelus

20/5 klo 13.00

Raamattupiiri

maanantaisin **klo 13.00**

Ceciliagårdenissa,

Kommunvägen 4:ssä (2. kerros).

TERVETULOA!

S:t Alban & S:t Sergius - SSASS

Kristna i Öster- och Västerland har mycket att vinna genom att bli förtrogna med varandras gudstjänst och kultur. Sällskapet S:t Alban & S:t Sergius i Sverige (SSASS) har som mål att befrämja vänskap, och vara en bönegemenskap, mellan de som tillhör ortodoxa kyrkor och de som finns i vår västliga tradition.

S:t Alban är Englands förste martyr och S:t Sergius är Rysslands mest omtyckta helgon, därför har de givit namn åt sällskapet som kommer att ha sitt årsmöte i Västerlanda lördagen 28 april.

Söndagen 29 april kl 12.00 kommer det att firas mässa i ortodox ton i kyrkan. Det är en gudstjänst som infogar moment från den ortodoxa liturgin i sånger, bilder och dofter men som ändå sker på svenska. Predikan hålls av sällskapets ordförande biskop em. Biörn Fjärstedt och efter massan blir det kyrkkaffe där man kan få veta mer om vad som är på gång i ekumeniken.

Välkommen!

Prästens välsignande hand skriver:

Jesu Kristu

Livets Väv (av Ulla Jonsson, Råneå)

Natten mot lördagen den 11 augusti detta år, 1990, sov jag väldigt illa. Jag förföljdes även pockande dröm där jag skulle möta en person – men jag kom aldrig fram till mötet. Jag tog till de vanliga knepen; att öppna fönstren för korsdrag, läsa en stund eller dricka varm mjölk, men inget hjälpte... Hjärnan var tydligen som en repad gram-mofonskiva där stiftet fastnar och repeterar samma strof om och om igen. Från början var det inte ens klart vem jag skulle träffa.

Eländig och illa till mods steg jag upp vid sjutiden. Jag bryggde mig kaffe, satte mig vid köksbordet och såg ut på augustidimman som bredde sitt vaddtäck över sjön, runt hus, buskar och rabatter. Solen skulle snart lyfta bort den helt.

Min dotter kom med raska steg på uppfarten, min fräscha lilla flicka som nu är maka och mor till tre ljuvliga barn. Jag mötte henne i dörren och vi kramade om varandra.

– Jag smet hit en stund. Ibland längtar jag också efter *min* mamma. Men nog ser du lite ruggig ut! Vad har hänt?

Jag berättade om drömmen och om olusten över att jag aldrig kom fram till mötet. Den jag skulle träffa var en person som jag lärde känna för cirka fyrtio år sedan och därefter bara träffat helt flyktigt ett par gånger.

– Berätta! Även vuxna barn vill gärna lyssna till sina föräldrars upplevelser för länge, länge sedan.

– Det var sommaren mellan första och andra ring på gymnasiet. Alla skulle välja extraarbete för sommaren, inom valfritt ämne. Jag och min goda vän Kerstin valde biologi. Vår uppgift blev att undersöka och kartlägga en valfri biotop under en tid av två veckor. Förutom att kartlägga växtligheten skulle vi också registrera temperatur, fuktighet, vindförhållanden och jordmån m.m. Det var en rolig uppgift. En uppgift som ingalunda förstörde vårt sommarlov, utan hellre fördjupade upplevelsen av detta. Att vi valde en ö långt ut i skärgården berodde på att Kerstin var av fiskarsläkt och hade fri tillgång till en stuga i ett fiskeläge där ute. Under fiskesäsongen bodde där flera familjer, så vi var aldrig ensamma på ön.

Jag var då sexton år, Kerstin var sjutton – och den man som jag nu ska berätta om var trettiosju.

Vi blev mycket väl mottagna av de fiskarfamiljer som bodde där. Jag minns tydligt de där varma, mörka augustikvällarna. Vi samlades i någons stuga, runt den öppna spisen med flammmande eld. Vi satt på golvet, på kaggar, i sängar, överallt. Det fanns plats för alla. Historierna avlöste varandra.

En morgon, strax efter soluppgången, fick vi följa med ut och vittja näten. Det var en upplevelse; solen som just steg upp över horisonten, männen, som i motljus drog in näten där varenda droppe fungerade som en prisma som delade upp ljuset i hela färgspektra. Även fiskarna skimrade i alla färger, för att sedan nere i båten slockna och förlora sin silverglans. En mäktig upplevelse.

Foto: AH

Denne man, Erland, bodde ett stycke från vår stuga. Alla hus låg sida vid sida längs stranden med var sin brygga. I samma stuga bodde också hans bror, svägerska och deras två små barn samt hans gamla mor Maria. Skvaller sprids ju överallt, särskilt illasinnat sådant. Mycket snart fick vi veta att denne man drack allt oftare och allt häftigare. Så sent som vid midsommartid hade han försökt att ta livet av sig i fyllan och villan. Detta tog vi väldigt hårt. Vi var djupt bedrövade. Kerstin påstod att han påminde om en viss skådespelare som hela världen kände till, utom just jag. I barnsligt övermod låg vi på kvällarna och planerade de mest fantastiska räddningsaktioner för honom.

Sista veckan insjuknade Kerstin i

mycket svåra magsmärtor. En båt åkte in till fastlandet med henne för vidare transport till lasarettet. Det var blindtarmsinflammation. Hon opererades omedelbart. Jag skulle fullfölja arbetet och komma två dagar senare till fastlandet. Nu fick jag mitt tillfälle. Erland hjälpte mig plocka ihop utrustningen på provrutorna, avläsa och sammanställa resultaten. Jag lärde honom växternas namn både på svenska och latin och likaså hur man examinerar växter. Så småningom kom ju samtalen in på oss själva. Jag berättade bl.a. om min vana att dagligen resonera med vår Herre och hur jag ibland tyckte mig få svar, ibland inte. Jag gav några väl valda exempel. Han skrattade hjärtligt och föreslog att jag skulle bli präst och lära ut detta. Då kanske folk skulle begripa vad det handlade om.

Hemfärden dagen därpå tog lång tid. Erland körde fiskebåten. Jag var ende passageraren. Han körde sakta, dels för att få slutföra gårdagens samtal dels för att motorn förde ett fruktansvärt oväsen på högvarv. Han var särskilt road av mina resonemang med vår Herre och tyckte att det var snudd på självbedrägeri. Då fick jag syn på kompassen där framme. Jag jämförde dessa resonemang med kompassen: "För att hålla rätt kurs!" Ett-noll till mig. Jag – på tröskeln till vuxenlivet, med all längtan och förväntan – betonade hur oändligt viktigt livet var. Jag minns att jag citerade Karin Boyes dikt: "O, låt mig leva riktigt, och riktigt dö en gång", aningen exalterat.

De få gånger vi mötts senare har jag innerligt önskat, att han glömt just den episoden. Jag har inget minne av att min nykterhetspredikan tycktes gå hem. Han började förklara märkena efter farleden. Det var röda och gröna prickar och ruskprickar och jag var en *rolig prick*.

Tiden gick. På omvägar hörde jag att han slutat dricka; han hade träffat en jämnårig kvinna, gift sig och fått en son. Allt som jag hört om honom under de gångna åren är bara positivt.

– Han står säkert i telefonkatalogen, säger min dotter och börjar söka.

– Se här! Gör nu som du brukar! Följ din intuition! Risken är stor att du eljest går och ältar det här!

Hon räcker mig telefonkatalogen.

– Hej då! Du vet att jag älskar dig,

konstiga mamma! En kram, och hon är borta. Det var hans hustru som svarade. Jag sade mitt namn och bad att få tala med Erland Johansson. En tystnad följde.

– Han är inte hemma. Han ligger på lasarettet. Åter en paus.

– Han har nog inte långt kvar. Dom har öppnat honom, men det finns inget att göra.

– Orkar han ta emot besök?

– Jo, det tror jag nog, han får ju gå uppe. Pojken och jag ska åka in halv ett. Men det är ju besökstid på kvällen också. Jag tackade och avslutade samtalet. Jag åkte till lasarettet.

I bilen sökte jag kontakt med vår Herre. Han verkade helt oförstående, som om jag hittat på allting. Så äntligen framme; långa korridorer, pilar, hissar, korridor igen - så hittade jag rätt avdelning, rätt sal.

Jag mötte hans blick genast jag öppnade dörren. Han satt på sängen längst in till vänster. Jag tog i hand och hälsade. Jag hade blommor med mig, så jag hämtade en vas och satte dem i vatten.

Hans blick följde mig hela tiden. I salens tre övriga sängar låg tysta män och iakttog oss noga.

– Orkar du komma till dagrummet så vi kan tala utan att störa de andra? sade jag så tyst jag kunde. Männens lyssnade. Erland hade dropp med tillhörande ställning som han sköt framför sig. Vi hittade två stolar längst bort i korridoren. Jag hjälpte honom till rätta, flyttade stolarna tätt intill varandra för att skapa mera avskildhet.

Erland satt tyst; jag väntade.

– Tänk att du ändå kom! Jag ska dö nu snart. I natt har jag tänkt så mycket på dig och önskat så innerligt att få prata med dig. Och däremellan har jag slumrat till och drömt. Tänk att till och med drömmarna är fulla av allt som ska tas ifrån en. I natt drömde jag att min hund, min fina hund, blev överkörd och att någon kom och la den trasiga hundkroppen framför mig.

En stunds tystnad. Så börjar han lugnt att berätta. Han ger en resumé av sitt liv. Han börjar med den där båt färden hem från ön. Han slutade verkligen dricka då. Han fick ett bra liv, hustru, barn, god ekonomi, många vänner och rikliga tillfallen till jakt. Vilka hundar han haft! Och bärplockning varje år som han var så förtjust i. I somras hade han faktiskt hunnit med hjortron och en

hallonsväng. Och om pojken hans; här var språket för fattigt. Det var som en lång vacker väv han rullade upp för mig. Han hade vetat om sin sjukdom i ungefär ett år. Den tiden hade han använt till att göra bokslut, som han sa; ved för flera år framåt, sågat virke uthusbodan full, nytt tak på härbret. Han hade ordnat på bästa sätt för hustrun och sonen och mycket mera.

Han hade inte levt något religiöst liv. Överhuvud taget begrep han inte vad de menade, de religiösa. De använde ett språk som vanligt folk inte förstod. Och när de pratade så var det genast som ett stängsel. Innanför eller utanför. Han blev så ilsken och besviken att han alltid avbröt samtalet med kanske inte så väl valda ord.

– Men du, vad tror du händer när man dör? Tror du att det finns nånting "där bortom bergen"? Såna tankar kommer mer och mer för mig. Den där gången i båten förstod jag ditt språk. Det är därför jag vill fråga dig.

Jag möter hans brinnande blick. Jag blir stum en stund. Nej inte stum, mitt kroppsspråk fungerar. Jag tar hans hand, mellan mina båda sommarvarma händer. Att en människohand kan vara så vacker. Jag smeker sakta hans handrygg medan jag söker ordna det virrvarr av tankar och känslor som snärjer in mig.

– Jag kunde ju svara dig att jag ingenting vet. Ingen människa har väl någonsin kommit tillbaka och berättat.

Men du frågade vad jag tror händer när man dör. Som svar ger jag dig nu mina bilder. Du får dem gärna. Att dö det tror jag är ett uttraderande av medvetandet. Att somna helt enkelt. Och sedan att vakna. Att vakna i Guds hand, att inte vara rädd, men räddad. Det är en utmärkt bild för mig. Jag är rädd. Det är inte du. Och sedan, det där "bortom bergen". Vi är, både du och jag, födda i västerlandet, där kristendomen har bestämt våra religiösa ramar och mönster. Hade vi varit födda i Indien eller någonstans i Afrika hade det varit helt annorlunda.

I Bibeln finns det ett litet stycke, ett koncentrat, som är svar på din andra fråga: "Så älskade Gud världen att han utgav sin ende son, på det att var och en som tror på Honom icke skall förgås utan ha evigt liv ..."

Ser du där finns inga staket mellan

frälsta och icke frälsta. Alla är redan frälsta eller räddade till evigt liv.

– Men jag har aldrig levt så ... Han tystnar. Jag fortsätter.

– Och värdeskalen. Den är helt annorlunda. Det är inte fråga om någon lön för hyfsat leverne. Det är gratis.

– Vad menar du då med tro?

– Det är som flera delar i det ordet. Jag tror att det är sant att Jesus korsfästes någon gång på trettioalet under första århundradet av vår tideräkning. Det är sanningsdelen. Den andra delen är tillit. Nu ska du få en bild av mig, som jag i min tur är av den danske filosofen Kierkegaard. Han säger så här: **"Att tro på Gud, det är som att våga kasta sig från en klippa ut på fyrtio famnars djupt vatten – utan att kunna simma – och att lita på att någon tar emot dig. Det är det du kan göra nu. Då hamnar du som en fågelunge i Guds väldiga händer."**

Vi satt båda tysta. Jag skämtade.

– Och du! Om du hinner före, så hälsa vår Herre att Ulla är på väg! Vi ses "over there". Vi skrattade båda.

– Jag ska hålla utkik! skämtade han tillbaka.

Vi blev avbrutna. Längst bort i korridoren närmade sig hans bror och svägerska. Försiktigt drog jag tillbaka mina händer. Hans händer var nu lika varma som mina. Efter det vanliga sjukbesökspratet om än det ena och än det andra, så följde vi honom till dörren. Jag omfamnade honom och strök honom över kinden. Ord är ofta alldeles onödiga och alldeles för otillräckliga. Tillsammans med hans släktingar gick jag denna ohyggligt långa sjukhuskorridor tillbaka. Vid svängdörrarna vände jag mig om. Han stod kvar vid dörren, höjde handen till hälsning och sa "Vi ses!"

Jag gjorde likadant. Han såg nog inte mina tårar på det avståndet. På hemvägen sa jag åt vår Herre: "Ja, Du såg ju själv. När nu smärtorna kommer – när allt brister och han inte orkar längre, – tag honom då i din famn. Håll honom försiktigt, men så nära att han känner ditt hjärta. Sjung för honom så han somnar.

Du kanske inte behöver några anvisningar. Du vet nog bäst, Herre. "

Barndop

Genom det heliga dopet har i den kristna kyrkans gemenskap följande barn upptagits:

Född	Hjärtums församling	Döpt
110707	Minelle Emmi Sandbeck	111023
110810	John Charlie Gabriel Jirblom	111120
110824	Rasmus Bertil Vilmer Johansson	111204
111102	Malva Mary Brinkenberg	120122

Född	Västerlanda församling	Döpt
110622	Tor Alvar Ericson Törnqvist	111211
110704	Ville Vilmer Tauriainen	111029

Gud, vår fader, bevara dessa barn i ditt förbund.

Emelie Pitcha Jonson döptes den 4 september 2011 i Hjärtums Kyrka. Dopppräst var Gösta Mellberg. Faddrar var Lillemor Svanberg och Mikael Hult.

Barn och ungdom

Vuxen-barngrupp, Västerlanda,
0-5 år, onsdag kl. 10.00-12.00,
Öppet hus i Kyrkskolan.

Vuxen-barngrupp, Hjärtum,
0-5 år, tisdag, kl. 10.00-12.00,
Öppet hus i församlingshemmet.

Miniorer, Hjärtum,
8-11 år, onsdag, kl. 14.00-15.30

Barntimmar, Hjärtum,
4-7 år, fredag, kl. 13.45-15.15

Juniorer, Ceciliagården ,
klass 4-7, torsdagar 14.30-16.30

Hör av er om ni behöver skjuts.
Antonie, Eva, Beryl och Åsa

Träffpunkter

Sopplunch

Västerlanda församlingshem,
onsdagar kl. 11.00-13.00.

Tisdags-Café för alla åldrar

Hjärtums församlingshem,
tisdagar kl. 11.00-13.00.
Vi serverar kaffe och förstärkt fika.

Syföreningen

Vi träffas tisdagar kl. 15.00 ojämnta veckor i församlingshemmet i Västerlanda.

Hjärtumkören

Vi övar varje tisdag kl 19.00-21.00 i Hjärtums församlingshem och några gånger i Djurhults kapell (Eva Jaruta).

Västerlandakören

Torsdagar ojämnta veckor kl 17.30-18.30
i Västerlanda kyrka (Eva Jaruta)

Bibelgrupp i Västerlanda

Samtalsgruppen läser i vår Jona bok. Vi träffas varannan torsdag, jämna veckor i församlingshemmet (f Kai).

Församlingsaftnar

Västerlanda 11 mars, kl. 18.30

"Gud är mitt ibland oss." Lars Ingvarsson berättar.

Hjärtum 22 april, kl. 18.30

Reseskildring från indien m.m.
av Carl-Axel Carlstein

Västerlanda 13 maj, kl. 18.30

Erika Tamm ger en reseberättelse från Tanzania.

Gemenskapsträffar i Hjärtums församlingshem

Torsdagen den 29 mars kl. 14.00

Stilla veckan i ord och ton
med kyrkoherde Mikael Isacson.

Torsdagen den 26 april kl. 14.00

Vi sjunger tillsammans
med Christina Elfström Mellberg.

Torsdagen den 31 maj kl. 14.00

Arbete bland gatubarn i Bukoba Tanzania,
Gunnar Brycke berättar och visar bilder.

Håll utkik i *På Gång*, (ttela) och på församlingens hemsida för ändringar eller program.

Gudstjänster

	Hjärtum	Västerlanda
11 mars 3:de sönd i fastan	10.00 Gtj, K	12.00 Högmässa, K
15 mars torsdag Kristoffer		19.00 Kyrkmässa, K
18 mars Midfastosöndag	12.00 Högmässa, FN, MI	10.00 Gtj, FN
25 mars Jungf. Marie beb. dag Sommartid	10.00 Familjegtj, K	12.00 Högmässa, K
1 april Palmsöndag	12.00 Högmässa, K	10.00 Famgtj, K 18.00 Musikgtj
5 april Skärtorsdag	18.00 Skärtorsd. mässa, FN	19.00 Skärtorsd. mässa, K
6 april Långfredagen	10.00 Gtj, FN	12.00 Långfredagsgtj, K 15.00 Korsandakt, K 18.00 Gravandakt, K
7 april Påskafton	23.00 Påsknattsmässa, K	
8 april Påskdagen	12.00 Högmässa, MI	08.00 Påskottemässa, K, frukost
9 april Annandag påsk	Se Västerlanda	12.00 Emmausmässa, K, kör
15 april 2 sönd i påsktiden	10.00 Gtj, K 18.00 Musikgtj.	12.00 Högmässa, K
22 april 3 sönd i påsktiden	12.00 Högmässa, FN, MI	10.00 Gtj, FN
29 april 4 sönd i påsktiden	10.00 Gtj, K	12.00 Mässa i ortodox ton, K
30 april Valborgsmässaöfton	18.30 Valborgsfirande och aftonsång, K	
6 maj 5 sönd i påsktiden	12.00 Högmässa, FN	10.00 Gtj, FN
13 maj Bönsöndagen	10.00 Gtj, FN	12.00 Familjemässa, FN, MI
17 maj Kristi himmelfärds d.	12.00 Högmässa, K	10.00 Friluftsgtj, K Ingen kvällsmässa.
20 maj Sönd före pingst	10.00 Gtj, K	12.00 Högmässa, K
27 maj Pingstdagen	12.00 Högmässa, K	10.00 Pingstmässa, K
28 maj Annandag pingst	18.00 Förbönsgtj, K	Se Hjärtum
3 juni Hel. Tref. dag	10.00 Gtj, K	12.00 Högmässa, K
6 juni Onsdag	12.00 Nationaldagsbön, K	

Bild: Ingemar Carlsson

Hjärtums Kyrka
Passionsandakter
tisdagar kl. 18.00
13/3, 20/3, 27/3 och 3/4.

Bild: K.

Västerlanda Kyrka
Veckomässa firas varje
torsdag kl. 19.00.

Bild: K.

Djurhults kapell
25 mrs 16.00 Högmässa, K, våfflor
08 apr 16.00 Påskmässa, K, kaffe
29 apr 16.00 Gtj, K
27 maj 16.00 Högmässa, K

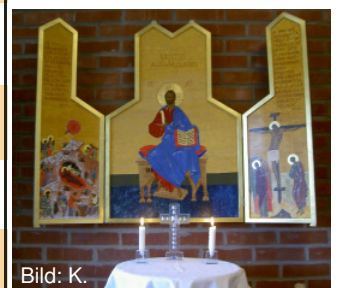

Bild: K.

Pilgården på Ström
Andakt firas varje onsdag
kl. 10.30. Var tredje vecka
mässa.
Alla är välkomna !

För mer information se predikoturena i ttela eller på hemsidan.

-mässa är en gudstjänst med nattvard.
-gtj är en gudstjänst utan nattvard

Församlingsbor i Hjärtum och Västerlanda
kan få kyrkskjuts till den egna kyrkan.
För mer info ring expeditionen.0520-65 84 44
eller se www.hjartumpastorat.se

K Kai Larsen
FN Fredrik Norberg
MI Mikael Isacson

Kvinnofrukost

Den 31 mars kl. 10.00-12.00
västerlanda församlingshem

Anmälan
senast 29/3
till past.exp.
tel. 658444
30 kr

"Glädje på djupet"

Välkomna att avnjuta rikligt
dukat frukostbord i trevlig
gemenskap och ta del av
glädjen som bibliotekarie
Kiki Pettersson delar med oss.

Tisdags-café

Tisdagar kl. 11.00-13.00
i Hjärtums församlingshem
Kaffe med förstärkt fika
Välkomna!
v. 5 - v. 20 (ej 1maj)

Om påsken

Palmsöndagen 1/4: Jesus intåg i Jerusalem. Folk vinkar med palmer och lägger mantlar på vägen. Låt Jesus flytta in i ditt hjärta. Ps. 135

Dymmelonsdag 4/4: Kyrkklockornas kläpp kläs in med tyg = dymmel. Hör hur Gud talar i tystnaden.

Skärtorsdag 5/4: Jesus tvättar (=skärrar) lärjungarnas fötter och nattvarden instiftas. Låt Jesus bjuda till fest.

Långfredag 6/4: Jesus korsfästs och dör. Nu behöver ingen längre vara rädd för döden. Ps. 141:5

Påskafton 7/4: Stilla dag, väntan. Ps. 38

Påskdagen 8/4: Kristus är uppstånden. Livet och ljuset segrar. Ps. 157

Annandag påsk 9/4: Jesus vandrar till Emmaus. Gå i frid.

Engelsk språkövning

Without Gud
our week would be
Sinday
Mournday
Tearsdays
Wasteday
Thirstday
Fightday
Shatterday

Sven days without God
makes one weak.

Stickcafé

Onsdagar kl. 11.00-13.00.
Lär dig sticka. Alla är välkomna
- nybörjare och proffs.

Göteborgsvägen 35
Tisdag - fredag kl. 8.30 - 13.30
Söndag kl. 12.30 - 16.30

Bibeln - på scen

Till våren visas bibeln som teater i Göteborg.

Inte läst boken?
Se pjäsen!

I föreställningen deltar vi i skapelsen, färdas på Noaks ark och möter det utvalda folket som papperslösa flyktingar på väg till Kaanans land. Niklas Rådström har tagit ett samlat grepp om både Gamla och Nya Testamentet och förankrat det i vår tid. Föreställningen är drygt 4 timmar inklusive paus. "Bibeln" har haft urpremiär 17 februari 2012 på Stora Scen på Göteborgs Stadsteater.